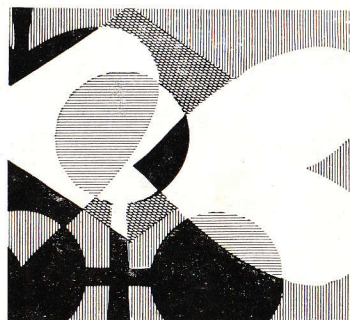

Abonner på

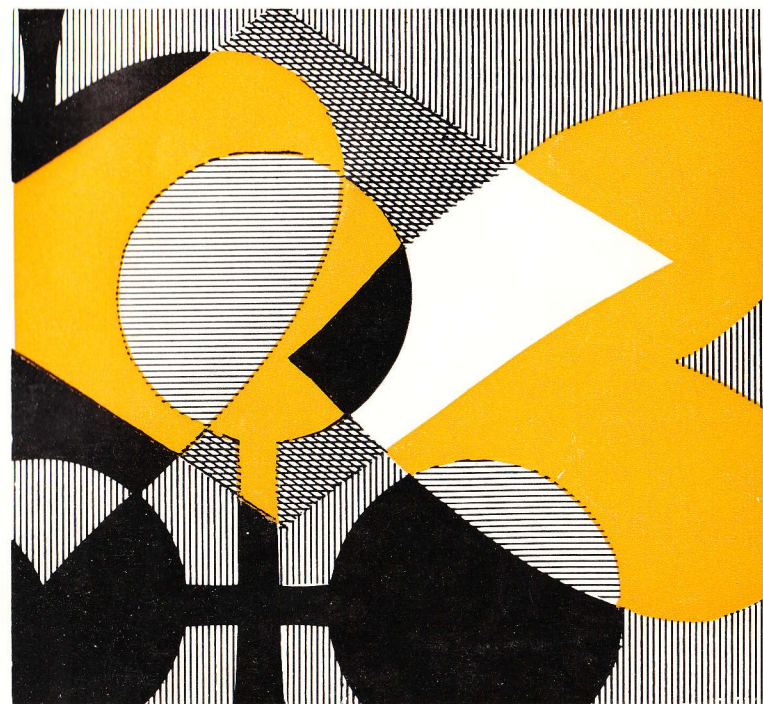
NORSK BRIDGE

Aktuelt stoff - Meldeoppgaver -
Spilleoppgaver - Artikler om teori
og praksis - Alltid siste nytt om
Mesterpoeng.

NORSK BRIDGE

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND — OKT. 1969 — ÅRGANG 2

Nr. 8

Kr. 4,00

norsk bridge

NUMMER 8 * OKTOBER 1969 * ÅRGANG 2

Redaktør og ansvarlig utgiver: Louis André Strøm.

Postadresse: Hjalmar Johansensgt. 28, 4000 Stavanger — Telefon: 35 108 - Postgiro: 309191.
Bankgiro: 7331 20 14 677.

Årsabonnement: kr. 35,—. Annonsepris: kr. 500,— pr. 1/1 side - kr. 280,— pr. 1/2 side
kr. 150,— pr. 1/4 side - kr. 80,— pr. 1/8 side.

Trykk: Aske Boktrykkeri og Offset A/S, Stavanger.

I DETTE NUMMER :

REDAKSJONELT	
Louis A. Strøm	4
MER OM MESTERPOENG	5
OM NORSK SLEMTEKNIKK I EM 1969	
Artikkel II	6
N-B-KLUBBEN	
Louis A. Strøm	8
NORGESMESTERSKAPET FOR KLUBBER	13
SØRLANDSBRIDGE	
Per Henrik Drangsholt	15
ETTER E.M.	20
BRIDGEKLUBBEN FORTUNA	22
TURNERINGER	24
UTGANGSKREVENDE ÅPNINGSBUD KONTRA RUNDEKRAV	
Agnar Renolen	25
MESTERPOENG - HENSIKT - MÅL - MIDLER - STATISTIKK	
GAJ	26
TANKER OM TING OG ANDRE TING	
Sverre Frich	28
UTTAKINGSFORMER	28
MESTERPOENG	30

Nå diskrimineres de norske damene igjen ifølge innlegg av Florry Sandsmark i Morgenposten. Vi er helt enig med fru Sandsmark når hun understreker det uheldige i at deltagelsen i EM blir holdt åpent for damene hvis de bestrider utgiftene selv. Dette er selvsagt forbundsstyret også klar over, de har bare funnet at en dårlig utvei er be-

redak- sjonelt

dre enn ingen. Vi må også være klar over at den samme fremgangsmåten er fulgt når det gjelder deltagelsen i Verdensmesterskapet for par, og dette synes vi er adskil- lig mere alvorlig. Det er meget beklagelig at Norges beste bridgespillere **uansett** kjønn kan risikere å måtte sitte hjemme av økonomiske årsaker, når Verdensmesterskapet for en gangs skyld spilles i Skandina- via. Skulle Norsk Bridgeforbund komme til penger, bør tilskuddet først og fremst gå til deltagelse i VM åpen klasse, dameklasse og mixed.

Med andre ord er det ingen kjønnsvurde- ring som er lagt til grunn. At forbundsstyre har valgt å delta i VM lag og EM lag åpen

klasse, er det selvsagt fordi at uansett hva som ønskes, så er NBF et bridgeforbund og ikke en kvinnesaksforening. Damene er al- dri blitt diskriminert, tvert imot, de har all- tid blitt forbeholdt egne turneringer ved si- den av at de har den samme mulighet som et hvert annet medlem av NBF til å delta i og kvalifisere seg til åpne turneringer. Det er tusenvis av bridgespillere i Norge som «diskrimineres adskillig mere enn damene når det gjelder deltagelse i bridgeturnerin- ger det være seg hjemme eller ute. Til slutt: Vi mener likevel at så sant det er penger i **overflod** så bør våre damer få delta i alle de turneringene som arrangeres for dette kjønn.

En sak som forundrer oss litt i denne opp- lyste tiden, er at det er så få kvinner som ikke føler kjønnskil- le når det gjelder hjernen som diskriminering.

OM NORSK BRIDGE IGJEN

Det går bedre og bedre økonomisk. Det glet- det oss meget at hele 60 abonnenter be- talte sitt abonnement sist måned. Det står nå bare igjen 170—180 stykker som ennå ikke har husket å sende inn sine 35 kroner. Vær vennlig, forsøk å husk oss neste gang du er i nærheten av et postkontor. Bank- giro eller en sjekk gjør samme nytten. På forhånd takk.

SEM

DET MODERNE MELDESYSTEMET av AGNAR RENOLEN

Boken er nå kommet i nytt opplag. Den er utvidet bl. a. med et meget oversiktlig pedagogisk tillegg.

Boken koster kr. 22,— på forskudd til

AGNAR RENOLEN, ELVERUM
Postgiro 40 828.

mer om mesterpoeng

VI VISER TIL GAJ's ARTIKKEL PÅ SIDE 26

Det er klart at både reglene og oppbyggnin- gen av de norske mesterpoengene frem- deles er i støpeskjeen. Komiteen som har arbeidet med saken har til nå gjort et me- get godt arbeide og det er fullt forståelig at de ikke har villet tukle altfor meget med reglementet før det hele er innarbeidet. Men etter hvert må vi selvsagt rette på de skjev- heter som vil fremkomme.

Vi synes artikkelen til G. A. J. har svært me- get for seg. De oppfordringene han kom- mer med til Norsk Bridge vil vi ta oss ad notam og ellers vil vi prøve å være så opi- nionsdanende som mulig. Videre påpeker artikkelen at det er konkurransemomentet som er den store drivkraften, og at en bør ta de rette hensyn til dette. Innsenderen lar den (de) oppsatte statistikk tale for seg, vi tillater oss å utdype spørsmålet litt.

Svenskene som jo har holdt på med dette adskillig lenger enn oss. De har i det store omtrent samme inndeling som oss, hvilket passer godt for naboer. De har likevel stop- pet en grad lenger ned enn oss. Svensk stormester, tilsvarer vår internasjonaltittel. Nålen utleveres i gull. Vi har altså adskillig større krav til stormestertittelen.

Vi tror ikke at det i lengden ville føre til noen positiv reaksjon om avstandene mel- lom de forskjellige gradene ble redusert. På den andre siden er det tydelig at det er tatt for lite hensyn til konkurransemomentet. Avstanden mellom de forskjellige gradene som en kan oppnå uten å ha forbunds- poeng, kan virke uoverkommelige for dyktige spil- lere som ikke er i den heldige stillingen at de er helt i toppsjiktet.

I Sverige har en vist forståelse for dette. De har innført stjerner mellom gradene. Særlig har dette vært aktuelt mellom klø- ver og ruter merket. Dette vil absolutt bli nødvendig for at konkurransemomentet hele tiden skal stimuleres.

Selv om juniormestrene og mestrene kom- mer i flertall bør også stimulansen ha et videre perspektiv.

Hvorfor ikke «stjerner» mellom ruter og hjerter og/eller mellom hjerter og spar. I det siste tilfellet er avstanden på hele 100 mesterpoeng = 10.000 klubbpoeng. Husk at dette gjelder dyktige spillere som stort set henter sine poeng fra barometerturne- ringer og kretsturneringer, mens de ikke er i den possisjonen at de henter noe videre forbunds- poeng. Dette kan skyldes meget annet enn manglende ferdighet.

Skal vi fortsette framgangen når det gjelder mesterpoeng, må vi hele tiden fornye oss. Titler som juniormester med stjerne mester med stjerne

seniormester med stjerne

Vend

norsk BRIDGE

ØNSKER
KOMMISSJONÆRER

enten for løssalg i klubber eller
fra butikker.
Vet noen om butikker hvor
det vanker
bridgespillere, gi oss et tips.

Henv.
Louis André Strøm
Hjalmar Johansensgt. 28,
4000 Stavanger

Om norsk slemteknikk i EM 1969

ARTIKKEL II

Mot Tyrkia meldte motparten en slem mens Norge ikke meldte noen i det hele tatt. De hadde bare 28 poeng tilsammen uten noen spesiell fordeling. Det ble en bet, Jensen—Varnås var ikke i nærheten av slem og godt var det.

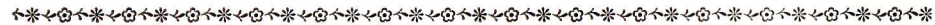
Mot Irland i neste kamp var det imidlertid slemmer nok. Alt i spill 2 begynte det:

♠ 9 6
♥ Kn 7 6
♦ 8 7 6 5 4
♣ 10 8 7

♠ K Kn 7 5 3	♠ D 8 4
♥ K D 8 3 2	♥ E 10 5
♦ E Kn	♦ 10 3 2
♣ K	♣ E 6 5 4

♠ E 10 2
♥ 9 4
♦ K D 9
♣ D Kn 9 3 2

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

eller for den saks skyld, mester med en, to, eller tre stjerner, vil bare virke stimulerende. Dette håper vi (mesterpoeng-komiteen) vil ta alvorlig.

En annen ting som praktiseres for lite, er utdeling av klubbpoeng i kvalifiserende runder.

Vi avslutter med å ta med noen tall fra Sverige.

Svensk Bridgeforbund har nemlig gitt ut en gigantisk forbundskalender for året 1969. 50 sider A 4, tettpakket av bridge. Vi skal komme tilbake til litt av hvert fra denne rike kilden. Denne gangen nøyer vi oss under mesterpoeng å referere de svenske tallene:

Med Jensen—Varnås som Øst—Vest gikk meldingen:

Ø	S	V	N
P	1 kl.	Dbl.	P
2 gr.	P	3 gr.	P
P	P		

Øst 2 grand er en sterk melding, Vest var svært forsiktig og burde nok undersøkt litt. Men det er nok mere spørsmål om mot enn om teknikk.

Irene meldte slik mot oss:

Ø	S	V	N
P	1 kl.	Dbl.	P
1 gr.	P	3 sp.	P
4 kl.	P	4 hj.	P
4 sp.	P	4 gr.	P
5 hj.	P	6 sp.	P
P	P		

Vi synes det er litt rart at ingen av parene hadde en melding som viser en toseter.

Antall metre 5121!!
Disse fordeler seg slik:

Stormester	27
Riksmester	50
Mester	323
Kretsmester	982
Tre-stjernes kl.m.	19
To-stjernes kl.m.	120
En-stjernes kl.m.	637
Klubbmester	2963

Vi overlater til leserne å sammenligne dette med vårt eget resultat.

La oss bemerke at også Sverige ville hatt 3 spillere i vårt stormesterområde. Det ville vært Jan Wohlin 1116, Einar Werner 919 og Rudolf (Putte) Kock 874.

I spill nr. 18 vant Irland fortjent en slem som Jensen—Varnås ikke fant frem til.

♠ E 4	♠ D 3
♥ K D 5	♥ 10 7 4 3
♦ K D 9 8 5	♦ 7 6
♣ Kn 10 5	♣ D 9 8 7 3

♠ K 10 9 8 7 5
♥ E
♦ Kn 3 2
♣ E K 6

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.
Jensen—Varnås satt Nord—Syd og meldte:

S	N
1 sp.	2 ru.
3 sp.	4 sp.
P	
11 stikk.	

Seligman—Fitzgerald meldte:

S	N
1 sp.	3 ru.
3 sp.	3 gr.
4 gr.	5 ru.
6 ru.	P

Det er Nord's hopp til 3 ruter i første melde-
runde som er avgjørende.

Men kampen var på langt nær slutt med dette.

I spill nr. 26 kom disse kortene:

♠ E K 9 7 4	♠ D 3 2
♥ —	♥ D 10 5 3
♦ —	♦ E 6 5 4 3
♣ E K 9 8 5 4 3 2	♣ 6

♠ 5
♥ E 7 6 2
♦ 10 9 8 7 2
♣ D Kn 10

♠ Kn 10 8 6
♥ K Kn 9 8 4
♦ K D Kn
♣ 7

Spillet er referert tidligere uten diskusjon. McHale på Nords plass gjorde det enkelt. Han åpnet i 6 kløver med pass rundt. En kløver og en spartaper resulterte i bare 11 stikk.

N	S
Jensen	Varnås
1 kl.	1 sp.
3 kl.	3 hj.
3 sp.	4 gr.
7 kl.	7 sp.

Nords 1 spar er kontrollsvar, mens hans 4 grand tydeligvis må være et utslag av spartilpasning. Vi forstår Tore J. etter at 2—3 slemmer er misset skal ialle fall en opplagt storeslem forsvinne. Vel heldige var vi ialle fall ikke i dette spillet.

En skulle tro at det hele var over nå, men kalken måtte tømmes til bunns.

♠ D 10 7 3	♠ 9 8 5 4 2
♥ E	♥ D Kn 8 4
♦ E K 10 8 6 4	♦ 3
♣ E D	♣ 9 6 4

♠ E K 6
♥ 10 9 6 2
♦ 9 7 5
♣ Kn 8 2

Syd gir. Nord—Syd i faresonen.
McHale—Pigot meldte:

N	S
1 ru.	1 hj.
2 sp.	3 sp.
3 gr.	P

Vi var vel tilfreds med at Nord—Syd ikke kom i 6 ruter.

Jensen—Varnås meldte:

N	S
1 kl.	2 kl.
2 ru.	2 gr.
3 sp.	4 sp.
6 sp.	P

Forts. side 27

Løsningene sendes til:
NORSK BRIDGE
 Hjalmar Johansensgt. 28,
 Stavanger

nb-KLUBBEN

Louis André Strøm

Det generelle reglementet er en del forenklet. Hvem som vil kan delta i hva de vil. Ingen deltaker-kupong. Det blir som før 2 konkurranser, en meldekonkurranse og en spill- og motspillkonkurranse.

Konkurransen «Spill og motspill» består hver gang av 3 oppgaver. Det er vanligvis **ikke** nok å svare ja eller nei på et spørsmål. Begrunnelser, analyser etc., etc. er nødvendig. Samtidig vil det og bli tatt hensyn til et kort og klart svar. Maksimum hver gang er 30 poeng. For en 100 % riktig og klar løsning. Vi regner ikke med å få noen av de løsningene. Hver oppgave vil bli bedømt etter vanskelighetsgrad. Med fra 6 til 12 poeng for tipp topp løsning.

De 7 beste resultatene teller i sammendraget. Vi har til nå delt ut premier til de beste hver måned. For nærmere 1000 kroner. Dette tar så meget av premiebudsjettet at vi har måtte begrense slutt-premieringen til 3 i hver klasse. Vi mener det er riktigere å utvide dette antallet og sløyfe engangspremiene. Men en og annen ekstrapremie vil det selvsagt vanke.

Innleveringsfrist 17. november

MELDEKONKURRANSEN

Oppgave nr. 19.

Meldingen har gått:

N	Ø	S	V
2 sp.	P	3 ru.	P
3 sp.	P	?	

Nords 2 spar er krav.

Hva melder du som Syd med:

sp. 7 4 3, hj. 6. ru. K D 10 9 5 2. kl. D 9 7?
 4 ruter. Vi har alt meldt positivt med 3 ruter. Når maker melder 3 spar er vi sterke nok til å vise en meget solid ruterfarge. Med en sekundær støtte i ruter fra åpneren skulle slemsjansen i denne fargen være god.

Den nest beste meldingen er 4 spar. Når alt kommer til alt er dette en avsluttende melding, den kan nemlig avgis på to små spar. 5 spar viser nok spartilpasning, men hvilken avgjørelse ventes av makker? 4 grand er et skudd i natten.

4 ruter 10 poeng, 4 spar 6 poeng, 5 spar 4 poeng, 4 grand 3 poeng.

Oppgave nr. 20

Meldingen har gått:

N	Ø	S	V
1 sp.	2 hj.	P	?

Du er Vest og har:

sp. Kn 5, hj. K 4, ru. E Kn 9 8 7, kl. E 10 6 3

Hva melder du?

3 hjerter. Dette svaret er faktisk bedre enn

KVALITETSTRYKKSAKER

FRA

Aske

BOKTRYKKERI OG OFFSET A/S

Erfjordsgt. 8 - Tlf. 32803 - 32521 - Stavanger

2 spar. Den viser hjertertilpasning og gode kort. Dermed kan Øst selv velge om han vil passe, spille 3 grand eller 4 hjerter. Vi kan selvsagt gi poeng til andre meldinger enn de som blir nevnt. Dette er imidlertid den generelle bedømmelsen.

3 hj. 10 poeng, 2 spar 7 poeng, 4 hjerter 5 poeng, 3 ruter 4 poeng.

Oppgave nr. 21

Meldingen har gått:

N	Ø	S	V
1 hj.	Dbl.	P	2 ru.
2 hj.	P	P	?

Som Vest har du:

sp. E 10 7, hj. 7 6, ru. K Kn 8 4 2, kl. D 9 6.
 Hva melder du?

En vanskelig avgjørelse. De kloke hoder sier at 2 spar er den beste meldingen. Svært mange vil nok mene at de ikke helt har fått vise sin styrke ved å melde 2 spar. På den andre siden er vel 3 hjerter en smule for aggressivt. Dobbling er en god melding uansett hvordan makker oppfatter den. 3 ruter er vel for ensidig, mens 2 grand så bestemt garanterer hjerterhold. 2 spar 10 poeng, doubler 8 poeng, 3 hj. 7 poeng, 3 ruter 5 poeng og 2 grand 3 poeng.

MÅNEDENS OPPGAVER:

Oppgave nr. 22

Meldingen har gått:

Ingen i faresonen.

N	Ø	S	V
P	P	1 hj.	Dbl.
R.Dbl.	2 sp.	P	2 gr.
?			

Du er Nord og har:

sp. 8 5, hj. K D 5, ru. E 6 5 2, kl. K 10 6 5
 Hva melder du?

Oppgave nr. 23

Meldingen har gått:

N	Ø	S	V
1 ru.	P	1 gr.	Dbl.
R.Dbl.	P	P	2 kl.
?			

Hva melder du som Nord med:

sp. K Kn 5, hj. E 7 3, ru. E K Kn 3 2, kl. Kn 3?

Oppgave nr. 24.

Meldingen har gått:

N	Ø	S	V
1 hj.	Dbl.	?	

Du har som Syd:

sp. E K 5 4, hj. 10 7 6 3 2, ru. 8 2, kl. 7 6.
 Hva melder du?

«MELDEKONKURRANSEN» i nr. 6.

Arthur Auklënd	30
Trygve Osmo	30
Per Støkken	30
Leo Tvedt	30
Kay Hultmann	28
Arnold Mundal	28
Per Skadberg	28
Johan Martin Arnesen	27
Kristen Hansen	27
Kristen Kristensen	27
Per O. Langnes	26
Øistein Rørvik	26
Aild Erik Sørensen	26
Per Bjørlo	24
Osvald Haukås	24
Karl Netland	24
Leiv Schwingel	24
Knut With	24
Arnfinn Borgemyr	23
Asbj. Hvål	23
Eystein Jahnsen	23
Nenna Kolstø	23
Per Seldal	23
Rolf Seljelid	23
Henry Lie	22
Erling Lundh	22
Olav Aakenes	22

Liv Gurrik	21
Edvin Johansen	21
Obert Naglestad	21
Johan Martin Arnesen ble uteglemt sist gang. Han hadde fullt hus.	

«MELDEKONKURRANSEN» sammendrag

De beste er:

Kay Hultmann	163
Leiv Schwingel	160
Per Skadberg	159
Karl Netland	157
Arnfinn Borgemyr	156
Oswald Haukås	156
Obert Naglestad	156
Asbjørn Hval	155
Arthur Auklend	150
Kristen Hansen	150
Per Seldal	150
Kristian Svenning	149
Per Digre	148
Henry Lie	148
Arild Erik Sørensen	148
Kristen Kristensen	147
Per Bjørlo	146
Liv Gurrik	146
Per O. Langenes	145
Tor Døvle	143
Leo Tvedt	142

«SPILL OG MOTSPILL».

Oppgave nr. 19

♠ 10 4 3	
♥ K D 10 4 2	
♦ E Kn 4 2	
♣ K	
♠ 8	♠ E D Kn 9
♥ 6 3	♥ Kn 9 7 5
♦ 9 8 5	♦ K D 10
♣ 9 8 7 6 5 3 2	♣ 10 4
♠ K 7 6 5 2	
♥ E 8	
♦ 7 6 3	
♣ E D Kn	

Øst har doblett Syds 4 spar. Vest spiller ut hj . 6 liten fra bordet, hjerter 9 fra Øst og

Syd stikker. Kløver knekt til kongen og spar 3 fra bordet Øst legger spar knekt. Spilleplan?

Vanlig utdeling for 100 prosent riktig besvarelse er 8 poeng for denne oppgaven. Vi kan gi tilleggspoeng. Dette svaret kvalifiserer til det:

Det første poeng må ligge i at Øst ikke kan doble motpartens frivillig meldte 4 spar med spar D Kn 9 8. Med spar Ess D Kn 9 8 hos Øst er kontrakten dødfødt. Etter disse betraktninger plasseres Øst med sp. Ess D Kn 8, hj. Kn 9 x x, ru. K D x og kl. x x. Øst kan ikke ha singelton i kløver. Da hadde han gått opp med spar Ess og returnert ruter Kongen for å sikre seg en bet. Vi stikker Østs spar Knekt med Kongen. Hjerter til Konge—Dame gir avkast for en rutertaper. Fjerde hjerter til trumf. Kløver Ess og kløver Damen stjeles på bordet. Øst må gjerne stjele over. Vi får vel ruter Kongen til Esset i retur, og femte hjerter gir avkast for siste rutertaper. Stjeler ikke Øst over tredje kløver gir femte hjerter avkast for Syds neste rutertaper. Nå kan ruter Ess spilles. Spillet blir det samme med hjerter Knekt tredje hos Øst (eller Vest).

Vi skal se på spillets gode poeng med den i innledningen antydete fordeling hvis Syd unnlater å dekke spar Knekt med Kongen i frykt for singel spar Ess hos Vest. Nå får Øst sjansen til å bete kontrakten. Han returnerer etter spar Knket ruter Kongen til bordets Ess. Spilleren må fortsette med hjerter til trumf. Spilleren må stjele seg inn på bordet med anet kløverspill for å få spilt den femte stående hjerter. Den legger imidlertid Øst spar 8 på, og spilleren kan pakke sammen. Kaster han sin siste rutertaper kan Øst frigjøre seg med ruter Damen

Abonner på
NORSK BRIDGE

til trumf. Øst med opprinnelig to kløver må nå få to sparstikk til. Ruter i utspill betar vel alltid kontrakten.

Oppgave nr. 20

♠ 8 7 4 3 2	
♥ Kn 6	
♦ E 4 3 2	
♣ E 9	
♠ D Kn 9 6	♠ E K 10 5
♥ D 10 9 2	♥ 4
♦ Kn 8	♦ K D 7
♣ 8 6 2	♣ 10 7 5 4 3
♠ —	
♥ E K 8 7 5 3	
♦ 10 9 6 5	
♣ K D Kn	

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

Øst har åpnet med en spar. Syd har meldt 3 hjerter, Vest 3 spar og Nord 4 hjerter. Vest spiller ut spar dame. Hvordan vil du spille som Syd? 8 poeng max.

Vi bør ha liten tro på at både hjerter- og ruterfargen sitter sympatisk når Øst kan åpne og Vest støtte ham på 3-trinnet. Med sin ringe poengstyrke kan Vest plasseres med fire spar, og det er nettopp på dette grunnlag nøkkelen til det videre spill ligger. Fordelingen 5-4-1-3 (5-3-2-3) hos Øst er også med i planen. Kontrakten berges selv med trumfen 5—0. Det er flere spesielle fordelinger i hjerter, ruter og kløver som gir oss 10 stikk. Ruterfargen 4—1 og kløverfargen 5—3 gjør det hele lett. Spar Damen trumfes lavt. Hjerter Ess innkasseres før kløver Knket går til Esset. Ny spar til lav trumf. Kløver Kongen, og så Damen til hjerter Knekt. Tredje spar stjeles lavt. Hjerter Kongen innkasseres. Ruter til Esset og fjerde spar vil bidra til at Syd får et trumf-stikk til. Det er viktig at kortene trekkes i denne rekkefølge for å gardere oss mot f.eks. fordeling 3-2-3-5 hos Vest. Faller hjerter Damen på Esset i annet stikk spilles selvsagt liten hjerter til Knekten. Vi klarer oss nå med tre sparstjeler med hjerter Knekt og kløver Ess som inkomst. Ved

ikke å røre ruterfargen før tredje kløver er spilt vinnes kontrakten med f.eks. fordelingen 4-3-4-2 (5-3-3-2) hos Øst. Øst stjeler da over tredje kløver med hjerter Damen, men nå vinnes spillet i fortsettelsen med ruterfargen 3-2 eller 4-1 med honnør singel. Har spilleren derimot brukt ruter Ess som inkomst tidligere i spillet blir det bet med fordelingen 5-3-3-2 hos Øst når denne returnerer fjerde spar etter stjelingen av tredje kløverspill.

Oppgave nr. 21

♠ K 10 9 8	
♥ K 9 8	
♦ 6 5 3	
♣ 10 9 6	
♠ 5 4 2	♠ E Kn 7 6
♥ Kn 10 7 2	♥ D 5 4
♦ D Kn 10 9 8	♦ —
♣ 8	♣ Kn 7 5 4 3 2
♠ D 3	
♥ E 6 3	
♦ E K 7 4 2	
♣ E K D	

Som Syd spiller du 3 grand. Vest spiller ut ruter dame. Øst er renons og kaster kløver 2. Hvordan spiller du?

Årets leteste oppgave 7 poeng max. Kan ikke få tilleggspoeng.

Spillet er 100 prosent sikkert (med ruter Damen i utspill). Ruter Ess tar første stikk og spar 3 går til saks med återten hvis Vest bekjenner lavt. Kommer Øst frem med spar Knekt er Syd inne i neste stikk. Spar damen stikkes over med Kongen og motparten kan ikke nekte spilleren to sparstikk med hjerter Kongen som inkomst. Beholder spar 8 anet stikk går spar 9 til Damen i fortsetelsen. Et lite poeng er vel at hjerter i utspill, og senere gjentatt hjerter-

GI NORSK BRIDGE
ET PUFF FRAMOVER.
BETAL FOR 1969.

deboksene (som teknisk set er imponerende) bør de fleste ha et lite kjenskap til disse. Eric Jannersten som produserer og propaganderer for disse, har hatt en nesten utrolig suksess på relativt kort tid i Sverige. Selv om han er bridgeforretningsmann nr. 1, så er vi ikke i tvil om at han har tapt sitt hjerte til bridgen og at han absolutt ikke vil gå inn for en bridgeartikkel som han selv mener er «no good». La oss håpe at Jannersten leser dette vi skriver nå:

Ved det siste Nordiske Mesterskapet, Gøteborg 1968 ble meldeboksene anvendt. Min egen erfaring var at den vil hindre meldingskommunikasjon mellom bordene, hindre hørselfeil, tildels hindre tonefalsnyanser og hvor dette er nødvendig — overvinne sprogvanskene akkurat når det gjelder meldingsforløpet.

Hvor er så minusmomentene?

For det første virket de absolutt distraherende, konsentrasjonsevnen ble svekket. Dette momentet kan så absolutt være et begynnerfenomen. Det skulle vært interessant å høre mere erfarne spilleres uttalelse i så måte.

En annen sak er adskillig mere alvorlig. Vi savner så bestemt et reglement angående meldeboksene. Når f.eks. er det melding utenfor tur, eller hvor langt opp av meldeboksen kan en trekke et meldekort før meldingen er avgitt. I tilfelle det er utarbeidet en viss praksis i Sverige bør dette meddeles videre til utenlandske kjøpere.

Klubbturnering og pokalkamp mellom Nors Bridgeklubb, Karlstad Sverige og Svelvik Bridgeklubb, Norge, spilt som barometerturnering i Svelvik 13. og 14. sept. 1969. (10 bord — 57 spill).

3. turnering.

Resultater:

1. G. Killingstad—T. Johansen, Sv.	615
2. P. Åckander—L. Karlsson, Nors	613
3. V. Andreasson—O. Andreasson, do.	611
4. Ingm. Olsen—A. Andersen, Sv.	610
5. O. Andreasson—V. Myhren, Nors	600

6. K. Nilsson—M. Johansson, do.	541
7. R. Dahl—S. Lersbryggen, Sv.	535
8. D. Steffanson—F. Helberg Hansen do.	534
9. G. Westerlund—Yngve Näslund Nors	533
10. S. Jägerrud—E. Gustavsson, do.	508
10. W. Teigen—A. Olsen, Sv.	508

Svelvikturneringen 1969:

1. Dahlbye—Larsen, Vito	544
2. Ukkelberg—Bråten, Sølvknekt	537
3. Hafskjold—Kristoffersen, Vito	518
4. Johansen Andersen, Jernbanen	488
5. Borgersen—Wilson, do.	480
6. Bråten—Lillebuen, Kongsberg	479

NB! Det ble for første gang benyttet meldebokser, slik som nå gjennomføres i internasjonale konkurranser, et forsøk som falt meget godt ut, og ble godt likt av de deltagende spillere. Det var bare å ønske at de ble mere brukt i turneringer her i Norge.

BERGEN A. B.

Bergen Akademiske Bridgeklubb gjør seg stadig mere og mere gjeldende. Ved siden av at klubben har vist et utmerket initiativ når det gjelder denne startturneringen som Christian Vennerød på en interessant måte presenterer spill fra i dette nummeret av Norsk Bridge — så viser klubben også stor lokal aktivitet. De deltar blant annet med hele 8 lag i kretsserien i høst.

Vi håper inderlig at klubben ikke er en komet, men at den tar tilstrekkelig hensyn til de spesielle vanskelighetene som ofte følger med for klubber som ikke har stedbundne tillitsmenn.

Vi tror at Bergen Akademiske Bridgeklubb innen få år vil bli en storklubb som en også regner med på nasjonal basis.

VIKINGFERD

Min makker og jeg med psamt bedre halvdeler (som jeg skal komme tilbake til) har gjestet vikingeøya Man i Irskesjøen. Dette å bese en av de eldgamle norske besitelser der vikingene styrte i flere hundre år, bebodde de største gårdene, hadde de raskeste hestene, de beste båtene og suverent rådet over alle kvinnene, har stått for meg som en opplevelse av de helt store fra første gang min historielærer trollbandt oss om hvor stort Norge egentlig burde ha vært. Særlig de tapre vikingene fasinerte oss. Ingen nevnte brutalitet eller voldtekt. I vår sexbetonte realverden beskriver vel lærerne min barndoms helter som en mellomting mellom en germansk nazibølle og «Solemskvikk» (avshingsten på Aurebekk

sørlandsbridge

P. H. D.

som jeg skal komme tilbake til et senere Sørlandsbrev).

Lettvint som fuglen Phønix kom vi til the friendly little place, Man. Landbruk, turisme og idyll preger øya i dag. Ingen fabrikkkrøk, og landeveier så rene at de var som slikket. Vi besteg selvsagt «Snaeffjell» den høyeste fjelltoppen på øya, forøvrig et av navnene som vikingene etterlot seg, ihvertfall tillot vi oss å opplyse de innfødte at navnet skulle uttales snøfjell. Fra toppen kunne man i klarvær se Irland, Wales og England så det var forståelig at vikingene slo seg ned der, og de tallrike dyr som beitet overalt gav inntrykk av gode gressganger.

Som en sannhetskjærlig sjel må jeg vedgå at vi hadde en baktanke med turen. Vi hadde meldt oss på en BBL congress for å prøve engelskmennene i den edle sport ved det grønne bord, og dessuten hadde hotellet et casino som vi regnet med ville finansiere turen som vanlig.

Rent arrangementsmessig viste det seg at engelskmennene lå 40 år tilbake i tiden. Null barometer, ingen karbonslipper, hele congressen var som en serie sommerturneringer i Kristiansand og ikke som en samlet turnering som f. eks. Juan les Pins i Frankrike. Hovedturneringen The Key Cup hadde samlet henimot 100 par som spilte puljevis med utslag etter bare 22 spill. Altfør lite etter min mening, og det har jeg jo god grunn til, for før og etter utslags-turneringen hadde vi brukbare resultater, men akkurat under de 22 spill som var utslaget, gikk det meget dårlig for oss, så vi ble langt ut i lekser. Våre bedre halvdeler derimot kvalifiserte seg til å gå videre. Det virket til å begynne med som de var litt ulykkelige over denne utviklingen, men så kom de på at vi hadde kjøpt en kortstokk i London så vi to kunne sitte på rommet og spille gnav mens de fortsatte hovedturneringen. Akk, ja det er av sine egne man skal ha det, men for de utålmodige følger her noe av det som hendte.

Først tar jeg med et par spill for å vise standarden. Sone ingen. Øst gav og meldingene gikk:

Ø	S	V	N
1 kl.	P	1 hj.	D
2 hj.	P	P	2 sp.
P	3 sp.	P	4 sp.
P	P	P	

	♠ E K Kn 7 4	
	♥ 8 2	
	♦ E 5 4	
	♣ E K 3	
♠ D 8 3		♠ 10
♥ K Kn 10 4		♥ E D 9
♦ 6 2		♦ K 10 8 3
♣ 9 7 6 4		♣ D Kn 10 8 5
	♠ 9 6 5 2	
	♥ 7 6 5 3	
	♦ D Kn 9 7	
	♣ 2	

Utspill kl. D som ble stukket med K. Så sp. E og så liten hj. for å finne ut litt om sitsen, og det gikk jo fint, for jeg stakk makkers 9 og gav ru. 6 opp igjen som gikk til makkers K. Mere ru. til Esset, kl. til stjeling, sparfinesse og 5 trekk. O poeng til vikingene. Da jeg skjonte hva som var på ferde, kom jeg på at det nok ville ha vært bedre å ha fortsatt med kløver istedenfor den ru. 6 jeg fant på. Forteint, forteint, sa gutten.

Den neste var denne. Syd gav og åpnet med 1 gr. (svak) og meldingene gikk.

S	V	N	Ø
1 gr.	P	4 sp.	P
P	P		

	♠ D Kn 10 9 8 2	
	♥ E K 5	
	♦ 7 5 2	
	♣ K	
♠ K		♠ 7 5 4 3
♥ D 10 7 4		♥ Kn 6 3
♦ D Kn 9 8 3		♦ 10 6
♣ E D 5		♣ 10 7 4 2
	♠ E 6	
	♥ 9 8 2	
	♦ E K 4	
	♣ Kn 9 8 6 3	

Utspill ru. 10, og så startet samme rundvalsen for å finne ut noe om sitsen. Ru. E tok første stikk og så kom liten kløver som jeg tok med Esset og gav ru. D opp igjen. Ru. K tok stikket, og så kom kløver til stjeling og mere ruter. Etterhvert ble det klart at Øst hadde minst tre spar, og da var det bare en sjanse igjen, og det var å finne kongen singel hos meg hvilket stemte. Vi fikk noen poeng for det, muligens fordi noen andre hadde funnet ut det samme eller kommet i grand hvor spillet gir seg selv.

Vi hadde ikke bare nuller. I denne her var det motparten som fikk prøve smultringen.

	♠ D 9 5 2	
	♥ 10 9 3	
	♦ K D 5	
	♣ D 10 3	
♠ E 8		♠ 10 3
♥ E D 7 6 2		♥ K 5
♦ E Kn 7 4		♦ 9 6 3
♣ 7 5		♣ E Kn 9 8 6 2
	♠ K Kn 7 6 4	
	♥ Kn 8 4	
	♦ 10 8 2	
	♣ K 4	

Et glemselens slør har trukket seg over meldingene, men som Vest havnet jeg i 4 hj. og fikk spar ut. Nå er jo dette så hardt meldt at i en parturering kan jeg like godt spille på nettopp 3-3 sits i hj. og honnør, 10 tredje i kl. hos Nord, og da hjelper det ikke selv om både Nord og Syd legger liten kl. på første kløverspill, for ruterne sitter rundt og gir det 10. stikket. Nå spilte jeg ikke slik. Jeg får skylde på den amerikanske rouletten på casinoet. Den gikk jo så fort rundt at den skremte nesten vettet av en gammel spiller. Jeg

stakk første spar og lot kl. 7 vandre, med andre ord hadde jeg ikke mot til å prøve trumfen først. Men motparten fant ikke på å spille en gang kløver til, så jeg kom inn på ru. E og fikk nok en sjanse, så nå ble det 5 trekk allikevel. Etterpå gremmer jeg meg litt over at jeg ødela den fine sitsen (i realiteten).

Dette var i grunnen bedre. Meldingene gikk:

S	V	N	Ø
P	1 ru.	D	P
3 kl.	3 hj.	P	P

	♠ K Kn 10 9	
	♥ K D 8 3	
	♦ D 7 4	
	♣ 5 2	
♠ E 4		♠ D 8 5 3
♥ E 9 7 6 5		♥ Kn 4 2
♦ E K 9 8 6 3		♦ 2
♣ —		♣ D 10 9 6 4
	♠ 7 6 3	
	♥ 10	
	♦ Kn 10 5	
	♣ E K Kn 8 7 3	

Utspillet var kl. 5 som jeg trumfet. E, K og en liten ru. til trumf. Og så kom hj. Kn fra bordet. Hj. 10 fra Syd lukket singelton, og motparten kunne ikke lenger hindre 4 trekk. Liten hj. i utspill hadde blitt verre å hanskens med.

	♠ 9 3 2	
	♥ K 5 4 3	
	♦ E 3	
	♣ D 4 3 2	
♠ D		♠ E K 10 8 5
♥ D 9 8 6		♥ E 7
♦ K Kn 10 4 2		♦ 9 7 3
♣ Kn 8 6		♣ E K 5
	♠ Kn 7 6 4	
	♥ Kn 10 2	
	♦ D 8 6	
	♣ 10 9 7	

Her ser leserne et forsøk på å dele ut en topp til motparten. Som Øst var jeg havnet

NORSK BRIDGE

1 årgang har vi tilsalg for kr. 20,— + 2 kr. i porto.

Postgironummeret er 30 91 91. — Adressen er Stavanger

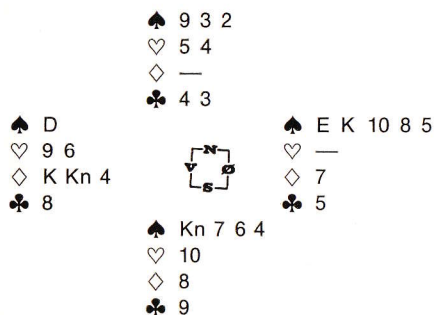
Norsk Bridgeforbunds nybegynnerkurs

Prisen er kr. 5,—, men utbytte er meget større.

Send bestilling til N.B.F.'s kontor, Industrigt. 36, Oslo.

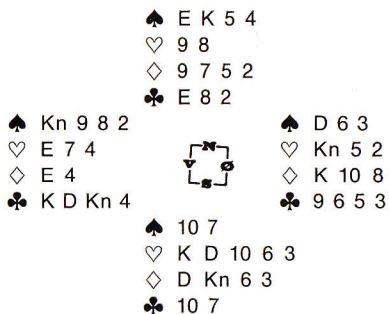
Generalsekretæren, Per Pettersen, treffer du på tlf, Oslo 46 94 74

i 3 gr. og fikk ut hj. Kn stukket med D og K (litt elskverdig) og E. Etter litt betenkning la Syd liten på hj. 7,0 g nå var det jeg fant på at jeg skulle ta innersvingen på ru. D, x hos Nord og stakk hj. 7 med hj. 8 og trakk liten ru. fra Vest mot min ru. 9. Men Nord hadde ru. E, x og ikke D, x så Syd fikk for ru. D og fortsatte med kl. 10 stukket med Kn. D og E. Neste ru. måtte Nord ta med E, og så kom mere kl. som jeg stakk med K. Dermed fikk vi denne sluttposisjonen:

På tre ganger ru. var Syd skviset i tre farger, og jeg fikk mine 5 trekk som ble omtrent middels. 4 trekk hadde blitt deling av bunn, men hvis jeg lar hj. 7 holde og tar ru. finesse i tredje stikk skal Nord være på vakt for å hindre 6 trekk.

Småspill blir ikke alltid små i regnskapet om man bare har tur.

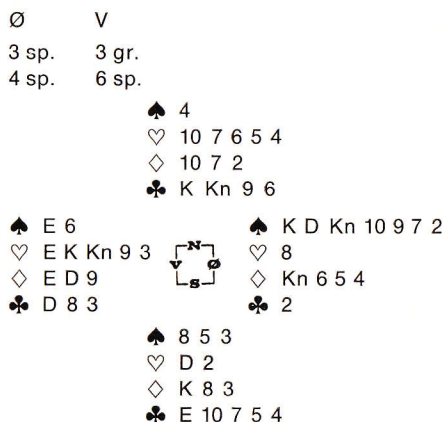

Jeg åpnet som Vest med 1 gr. og fikk lov å spille det. Utspillet var sp. 4 etterfulgt

av kl. K. Nord stakk neste kl. og forsøkte å ta tre ganger spar, men nå falt Syd i skvisens favntak, så det ble 3 trekk. Med hj. 9 ut er jeg visstnok bet, så det er jo omtrent som når kulen finner på å falle ned i hullet ved siden av på rouletten.

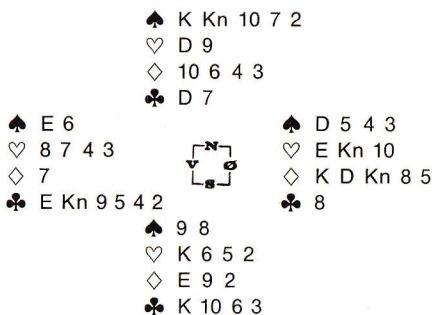
Ren sjåvinisme tvinger meg til å ta med de neste to spillene.

Meldingene våre:

En sjanserik melding som ble meldt ved bare 2 bord, — men jeg tror meldingen kan nåes ved å bruke Romesk kløver.

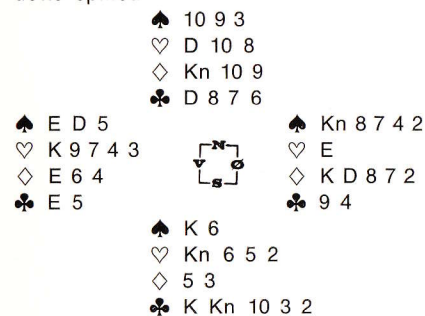
Den neste var:

Som Vest havnet jeg i 3 kl. og fikk snilt utspill: Sp. kn. Det fulgte sp. D, sp. E og liten ru. mot Kn. Syd stakk og gav liten trumf. Liten hos meg og D hos Nord. Fort-

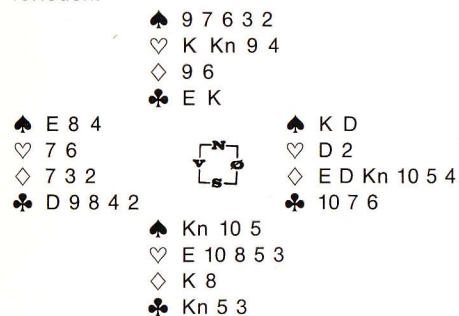
settelsen var sp. K som forsåvidt også hjalp meg. Jeg stjal, tok for kl. E og gav liten hj. mot hj. 10 som Syd tok med K. På tredje spar hadde Syd kastet ru. 2 og nå kom ru. 9 opp igjen. Men kl. 10 var plassert hos Syd, så nå var det bare å korte hånden en gang til i trumf og sørge for å være riktig inne slik at ikke Syd ble sittende med trumf K, 10 over mine Kn, 9. Det holdt akkurat til tre trekk og null til motparten.

Fra min tipp oldefars ø tar jeg til slutt med dette spillet.

Som Vest jeg havnet i 3 grand og fikk 7 trekk. Med liten kløver ut, men jeg tror nok at det skulle være mulig å melde 6 spar i hvertfall for dem som har et mere nysansert meldesystem. Pussig nok har 3 gr. omtrent samme sjansen som 7 ruter.

Avslutningen blir et lite spill fra klubben forleden.

Min aller kjæreste makker (tross anbefaling om gnav osv.) havnet i 4 hj. som Syd og

fikk ut ruter 2. Øst stakk og fortsatte nok så urefleksorisk med ru. D. Men nå kom ru. K, kl. E og K, trumf K og E og kl. til stjeling og så liten spar, og dermed forsvant den ene uavvendelige spartaperen på dobbeltrenonsen.

VI GIR

For fjerde år på rad har bridgeklubben Sparni/Variant, Oslo arrangert barometerturnering til intekt for Støttelaget for Åndsvake i Oslo. Det hele var en suksess på alle måter. Givergleden var stor, hele 8000 kroner gikk til åndssvakesaken. To naturbegavelser, Jens Magnussen og Harry Johansen vant foran en rekke «systemspillere». Det må forresten være en fornøyelse å ha så mange utmerkede bridgenavn bak seg på listen.

De 10 beste ble:

J. Magnusen—H. Johannessen	1801
K. Nygaard—T. Pedersen	1794
L. Christiansen—P. Christiansen	1780
K. Koppang—B. Larsen	1767
H. Riise—R. Svenøe	1745
F. Giæver—R. J. Olsen	1720
O. Helgesen—Th. Sandmark	1706
W. Herseth—m/frue	1691
A. Olsen—P. Olsen	1680
A. Brekke—H. Carlsen	1648

LEIV SCHWINGEL, Oslo

vant det uoffisielle Norgesmesterskapet i meldinger.

Han scoret 20 + 1 tilleggspoeng i finalen. Kay Hultmann scoret 17 + 2 tilleggspoeng. Vi gratulerer vinneren med det glimrende resultatet!

Sammendraget i årsturneringen viser at det ikke var noen tilfeldighet at nettopp disse to ble finalister.

ETTER E.M.

En god del vann har runnet i havet siden hin berømmelige juli-lørdag da det norske sølvlaget var en realitet. Det var en stor opplevelse for oss norske spillere. Gleden ble ytterligere forsterket fordi vi kunne gå til den avsluttende fest og premieutdeling — uten å måtte foreta noen «utglatningsmanøvrer». Kameratskapet og lagånden var virkelig intakt hele tiden.

Vi skal komme inn på de forskjellige teoriene» som er blitt lansert om hvorfor Norge tok denne ubegripelige 2. plassen.

Men først vårt eget syn på saken. Det er vel ikke å ta munden full når vi påstår at selv den mest patriotiske norske bridgeentusiast hadde avskrevet lagets muligheter etter bare 4 kamper. Vi hadde tapt for Hellas, Italia og Israel og vunnet en ytterst knepen seier over Belgia. 10 poeng av 32 mulige og en 19. plass var ingenting å skryte av. Laget aktet på ingen måte å ta del i nederlagsstemningen. To seire mot Tyrkia og Irland rettet litt på situasjonen, men så tok polakkene innersvingen på oss, Finland fikk unngjelde for det. Laget hadde 32 poeng etter 8 kamper da vi møtte en av våre farligste konkurrenter, Frankrike. Skuffelsen var å ta og føle på etter 3—5 tap.

Igjen gjorde lagets moralske standard utslaget. Danmark ble slått 7—1 og Oslo-spillerne hentet i neste kamp igjen spaniernes 15 poengsledelse slik at vi vant 5—3. I denne ganske optimistiske situasjonen fikk vi så et nytt knepent nederlag (unødvendig), denne gangen for Østerrike. Hva nå? Tre ganger hadde laget vært på vei oppover, for hver gang å bli slått ned for telling. Bedre lag enn vårt hadde gått i oppløsning for mindre. En frirunde som gir 5 poeng samt 8 kamper gjenstår. Norge er nr. 9 på listen. Hele laget har imidlertid bygget opp en utrolig psykisk styrke i motgangen, og når får vi betalt for det. Hele laget samler seg til, vi må vel kunne

si, en av bridgehistoriens mest beinharde langspurter. Tiltross for at vi hadde flere av de sterkeste lagene igjen, vant vi samtlige av disse kampene og scoret 59 av 64 mulige poeng. Vi var meget stolte, og så stolte at vi faktisk glemte at det når alt kom til alt var det Italia som ble europamestre. Det sies at 2. plass er et nederlag. Vel slike nederlag som kvalifiserer til avsluttende kamper om verdensmesterskapet vil vi gjerne ha mange av. Vår kaptein Baard Baardsen mottok dette brevet på den store dagen:

Dear captain,

We are very happy indeed that our dear friends, the Norwegians, arrived second in this championship. Please accept this bouquet of flowers as the expression of our sincerest friendship and admiration together with our warmest good wishes.

Long live Norway !!!

The Italian Team

Et på alle måter fint brev som vår kaptein sikkert satt stor pris på selv om han nok gledet oss enda mere med dette:

Halden, 9/7—69

Til sølvlagets spillere

Kjære venner.

Etter et par netters dyp og avslappende søvn er jeg kommet så pass til hektene at det virkelig har gått opp for meg at vi ble nr. 2 i årets EM. Dette var en mulighet som jeg nok har drømt om og som fantasien har lekt med, men likevel — det virket noe fjernt. Og så plutselig ble drømmene en realitet. Det var et høydepunkt av gigantiske dimensjoner.

Jeg ønsker å takke hver og en på laget for solid og tapper innsats. Dere har gjort en beundringsverdig jobb og skaffet brid-

gen i sin alminnelighet den beste reklame. Jeg tar neppe meget feil i at fremtidens betegnelse blir «Sølvlaget» og denne betegnelse har dere fortjent både som innsatsfulle sportsmenn og som gentlemen ved og utenfor bordet. Jeg ønsker også å takke alle for den mentale styrke og psykiske balanse som ble vist under mester-skapets alle faser. Det er en enkel sak «å være venner» i medgang, men den styrke dere viste selv når vi ble rammet av mer eller mindre uventede tap, har vært et særdeles viktig bidrag til plasseringen og til at det hele ble en hyggelig opplevelse fra ende til anden.

Til slutt takker jeg for all hjelp, støtte og overbærenhet. Det er ikke å forvente at dere til enhver tid skulle være enige i mine disposisjoner, men jeg har fremdeles tilgode å høre mishagsytringer, og det til tross for at jeg nå eterpå er klar over at jeg i ethvertfall ved et par anledninger disponerte uklokt. Det viser lagets gode kampmoral at man ikke lot seg irritere av dette.

Idet jeg igjen takker alle for 2 begivenhetsrike og hyggelige uker, ønsker jeg dere en velfortjent og god sommer.

Beste hilsen
Baard

Så går vi over til alle etterdønningene. Vi kan godt forstå at mange har vanskelig for å akseptere prestasjonen som et resultat av dyktighet. Om igjen og om igjen blir to storeslemmer som Koppang—Larsen meldte og vant trukket frem som bevis for at det var den reneste eventyrflaksen som fulgte oss. Alt for lett glemmer en to andre slemmer nettopp mot våre farligste oponenter,

Frankrike og Østerrike. Disse kostet oss tilsammen 46 poeng. Men heller ikke dette er relevant. Når alt kommer til alt så spilte vi 640 spill, og det er i alle fall intet som tyder på at det norske laget var noe spesielt heldig ved fordelingen av de kampvise vinnerpoengene. Selv om en nok kan plukke ut en og annen kamp hvor et heldig spill ga påfallende gunstig utslag.

Slutt-tabellen for de beste lagene så slik ut:

Italia	125	1716	—	1134
Norge	114	1554	—	1186
Østerrike	109	1478	—	1200
Frankrike	108	1539	—	1310
Sveits	104	1582	—	1324
Sverige	96	1539	—	1432

Som vi ser hadde Norge en adskillig gunstigere score enn sine nærmeste konkurrenter. Sammenlignet med f.eks. Frankrike som fikk 108 poeng med en pluss score på 229 poeng virker det heller lite med 114 poeng og en overvekt på 368.

Et annet argument som er svært utbredt i den Vest-Europeiske bridgepressen er at motstanden ikke var så sterk som den burde være. Særlig fremheves det at Frankrike, England og Sverige ikke møtte med sine sterkeste lag. Hvorfor ikke det da? Jo, fordi disse landene tar ut sine lag ved hjelp av store kvalifiseringsturneringer og da er det så vanskelig å komme frem til det beste laget. Ja, ja. det er ikke greit. Kanskje det var en ide å tvinge italienerne til å ha uttagningsturneringer også, slik at vi andre kunne komme på talefot med dem.

Svenskene bruker vårt system i fotball, men ikke i bridge, heldigvis. Vi våger selvsagt ikke å gi noe råd til storebror, — men et lite tips til Finland gir vi gratis.

Bruk årsabonnement på

NORSK BRIDGE

som premie i klubben!

Bridgeklubben Fortuna

Den 8. august i år fylte Bridgeklubben Fortuna, Oslo 25 år. Klubbens stifter og formann gjennom alle år er driftige Wilhelm Myhren. I anledning jubileet har klubben gitt ut et meget pent hefte som gir et snitt av klubbens historie, medlemmenes prestasjoner i og utenfor klubben og meget mere. R. Nysted Heier har stått for den meget heldige redigeringen.

Samme mann er ved siden av også redaktør av klubbens ukentlige avis, Fortunaposten. Den går i sin 13. årgang. Utenom det rent klubbmessige stoffet tar Nysted Heier opp mange almenyldige ting. Vi klipper fra nr. 25.

Bør skjenking av alkohol forbys ved åpne bridgeturneringer?

Ifølge avisreferater fra endel turneringer utenbys har det i den siste tid vært enkelte av deltakerne, som ved overdreven konservering av alkohol nesten har greid å få ødelagt turneringen de deltar i. Man har diskutert hva som bør gjøres for å unngå gjentakelser og en «svarteliste» er foreslått, — en liste med navn på de personer som ikke kan holde måte, og som derfor er uønsket i kommende turneringer. Forslaget er bra, — for det er jo synd at noen enkelte skal ødelegge for de mange skikkelige. — Men blir ikke en svarteliste en realitet så kan vi ikke forstå annet enn at skjenking av alkohol ved åpne turneringer heretter bør forbys.

Så langt Fortunaposten. Det er ikke til å benekte at enkelte nå og da går inn for en mere festlig tilstelning enn flertallet. Hvis vedkommende blir forklart det forkastelige ved slik opptreden på en rolig og saklig måte, vil bare de færreste fortsette i samme spor. Vi kan jo få to svartelister. En for synderne og en for turneringsledere som ikke klarer å holde justis. Forbud har aldri stoppet missbrukerne og vil heller ikke gjøre det i framtiden. Det er vår mening,

men kanskje noen mener noe annet? Vi avslutter med dette lille sannhetskornet av svensk opprinnelse: Søndags morgen etter en heller fuktig sammenkomst står vår venn i en noe sjaber forfatning foran speilen og gjør et tappert forsøk på å barbere seg. Filosofisk kommer det: si hva du vil om brennevinet, men noe skjønnehetsmiddel er det ikke.

Svært mange irriterer seg over alt det nye som kommer på meldefronten — ofte med rette. Altfor mange hjemmelagete system og konvensjoner ser dagens lys og blir presentert ved bridgebordet i sekken «lett forklarlige konvensjoner». Videre er meldekortene og forklaringene ytterst mangelfulle. Her har vi Fortunapostens oppfatning:

Meld på kortene dine, — la deg ikke villed av motstandernes meldinger

— For dine motstandere er kanskje av dem som praktiserer et av disse moderne meldesystemer som i den senere tid har sett dagens lys i bridgen.

Bli ikke forbauset om din motstander foran deg melder nettopp den farge du hadde tenkt å melde. Hans melding er bare et ledd i et system som han og hans makker praktiserer, og betyr sikkert noe ganske annet enn hva du tror. De moderne systemer kamuflerer nemlig meldingene, slik at hjerter ikke behøver å bety hjerter og ruter ikke ruter. Det er koder som bare de forstår som er inne i vedkommende system.

Forleden dag møtte jeg et par som praktiserte et slikt system. Jeg spurte etpar ganger om hva den og den meldingen stod for, og fikk en slags svevende forklaring, men å spørre etter hver eneste melding syns jeg var litt vel drøyt, så jeg gav opp.

Men — som sagt — for meg var deres meldinger helt uforståelige og for meg kunne de like godt ha meldt som følger:

N	S
Akka	Bakka
Bonka	Rakka
Ekla	Mekla
Sjong	Dong
Issa	Bissa
Topp	

Derfor — la deg ikke villed av motstandernes meldinger, ta på «skylapper» og meld som du hadde tenkt å gjøre. Kanskje kan du da få stukket «kjepper i hjul» for slike

som benytter disse hyperavanserte meldesystemer. Det er et forsøk verd!

Vi er ikke så sikker på om denne medisinen er den beste. Vi mener også at Heiers oppfatning av meldingsforløpet ikke var korrekt ifølge «my earliest recolections when i loock back into my inlancy» skal det være:

N	S
Akka	Bakka
Bonka	Rakka
Ekla	Mekla
Sjong	Dong
Fillifong!	Issa
Bissa	Topp

SPILL KONKURRANSE-BRIDGE HJEMME

Med det svenske Facit-Bridge fører du inn konkurranse-momentet i hjemmebridgen. Hvert spill er tatt fra de beste svenske parturneringene, slik at du hele tiden kan bedømme din egen prestasjon ved å se på resultatsslippene som følger hvert spill.

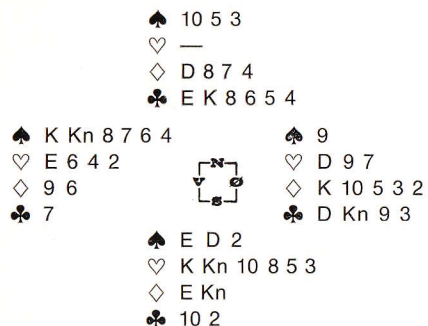
16 spill koster kr. 5.50 + porto.

Send bestillingen til

Facit-Bridge
Kopparvägen 19, 6 tr.
S-17020 Kallhäll,
SVERIGE
eller
Norsk Bridge
Postgiro 30 91 91, Stavanger.

TURNERINGER

Anna og Louis Andre Strøm ble Stavangermestrene. Paret tok ledelsen omtrent midt i turneringen og var siden ikke til å true. Dette spillet skaffet de fleste vanskeligheter:

Syd gir. Ingen i faresonen.
Anna og L. A. Strøm satt Nord—Syd.
Meldingene gikk:

S	V	N	Ø
1 hj.	1 sp.	2 kl.	P
3 hj.	P	P	P

Med f.eks. 1 spar fra Nord ville Syds 3 hjerter vært et spørsmål om tillegg, men etter 2 kløver er 3 hjerter krav etter vårt system. Vurderingen var ikke bare heldig, den var og god. Så lenge Nord allerede har vist 10 poeng, skal det meget til at det er utgang i kortene. Anna Strøm var helt på høyden og tok ansvaret for å gå utenfor systemet.

Som det går frem av spillet når vi ser på alle kortene, er det klart for oss alle at vi alt har kommet for høyt. Vest valgte å spille ut sin single kløver. Blindemanns konge vant stikken. Syd kastet kløver 2, han hadde intet ønske om at Øst skulle spille noe annet enn kløver når han kom inn.

Spilleren fortsatte med ruter til knekten som holdt.

Hjerter knekt ble spilt (denne gangen had-

de det vært best å prøve kongen). Øst kom inn på hjerter dame og skulle nå bestemme hva han skulle spille. Det er ikke så lett å vite om det er gjennomspill i spar som er det rette eller om det er en kløverstjeling som samtidig ødelegger blindemann, som er å foretrekke. Øst valgte kløverreturen og Vest fikk sin stjeling. Men nå er det likegyldig hva Vest fortsetter med. Øst—Vest vil ikke få mere enn to stikk til. 9 stikk til Syd ga 24 av 26 mulige poeng og nest topp.

Sluttresultatet for de beste ble:

Anna Strøm—L. A. Strøm, Stvgr. Bk	1303
T. Bratteli—O. Fosse, Rival	1237
G. Olsen—H. Andersen, do.	1225
J. Roth—P. Finnvoild, Stvgr. Bk.	1214
P. Knudsen—A. Norland, Bjergsted	1184
A. Auklend—K. Brekke, Stvgr. Bk.	1184
D. Olsen—B. K. Bjørnsen, do.	1159
A. Berentsen—J. Halleland, Rival	1131
Chr. Mathiesen—S. Hj. Andreassen, Stavanger Bk.	1131
S. Jensen—R. H. Olsen, do.	1129

Middels var 1053

— LESERBREV —

Kopervik, 18. okt. 1969.
Herr redaktør.

Det er mulig at verset kommer inn under protestsanger. En del av det lyder slik: «Hvor eller hvorfor the answer is blowing in the wind». Jeg husker ikke noe utenom refrenget, men det lar seg lett gjøre å supplere sangen med et nytt vers «Hvor mange mesterskap må Anna Strøm vinne før hun er kvalifisert til å representere de norske farger?» La ikke dette svaret fly med vinden. Kunne det ikke være en tanke å la meteorologen eller andre dertil egnede personer fange opp denne vinden, få den på boks, bringe den inn på bordet til de herrer uttakningskomiteen slik at de kan nytte denne vinden som et lite friskluftanlegg. La denne vinden få blåse litt rundt i disse lokalene. Jeg har på følelsen at det henger en noe tung luft under taket.

Med hilsen **Oddvar Jensen, Kopervik**

Utgangskrevende åpningsbud kontra rundekrav

Allerede for 10 år siden skrev Charles Goren i innledningen til sin bok om Neapel-kløveren, at italienerne hadde satt ny rekord ved to år på rad å vinne både EM og VM. Han fortalte at eksperter på begge sider av Atlanteren hadde gransket spillene og funnet ut at seirene var vunnet ved hjelp av bedre meldinger, og ganske spesielt fordi italienerne hadde «to systemer i ett» som han uttrykte seg, — nemlig ved at de nytt et rundekrevende åpningsbud, som styrkemessig delte åpningshendene i en sterk og en svak del på hensiktsmessig vis, mens de selv brukte Culbertsons tradisjonelle utgangskrav, som ikke har noen som helst praktisk betydning i så måte.

Man skulle kanskje ha ventet at de to bridgegigantene, amerikaneren Goren og engelskmannen Reese hadde flikket på sine systemer, Culbertson og Acol, for å råde bot på manglene. Men intet skjedde, — de to systemer ble som før på dette punkt.

Nå, 10 år etter, har italienerne mangedoblet sin suksess og satt en rekord som neppe noen annen enn de selv er i stand til å straffe. Likevel holder Goren, Reese og de andre fedre til engelsk-amerikanske systemer fast ved sine utgangskrav. Riktignok er kravene til slike åpningsbud senket, slik at de har mistet sin indre konsekvens: åpneren kan starte med utgangskrav, selv om han mangler et stikk på utgang etter vanlig beregning. Dette kom litt etter hvert i Culbertsons tid, fordi spillere med sterke kort følte en sterk trang til å få komme igjen med ny melding. Men til det trenger han jo ikke annet enn et rundekrav. Det er tidsnok ved gjenmeldingen å komme med utgangskravet, hvis han vil i utgang.

Svakheten ved rundekravet er for det første at man kan få spille hundrer kanskje tusener av spill uten å få bruk for det, selv

med den reduserte styrken. Og man skal gå gjennom nokså mange tusen spill for å finne ett hvor utgangskravet har noen fordel vis a vis rundekravåpningen. Men det verste er at en så sterk åpning som et utgangskrav nødvendigvis må bli, ikke får noen praktisk betydning som to-delning av systemet.

Nå ser det imidlertid ut til at barrieren er brutt i Europa iallfall på dette punkt, å dømme etter de konvensjoner som majoriteten av spillerne i årets EM brukte. Det var nemlig rundekrav i en eller annen form.

Hvilket åpningsbud som egner seg best som rundekrav er imidlertid et annet spørsmål, som krever en inngående analyse og et stort utvalg av turneringsspill for å finne beste frekvensen, når man ser hen til hele systemet i sammenheng. Viennas 1 grand står i veien for en naturlig grandåpning, og Neapel-kløverens, 1 kløver hindrer en naturlig åpning med 1 kløver, — et åpningsbud som forøvrig mange systemer har tatt i bruk på kunstig måte, — i Culbertson/Goren således tvetydig. Halle hevdet allerede i 1930-årene at 2 kløver egner seg best som rundekravåpning, og dette råd er fulgt av SEM, som stort sett **fortsetter** på Neapel-maner.

Det skal bli interessant å tråle gjennom de bortimot 10 000 spillene i årets EM for å søke å finne ut i hvilken grad den ene metoden er å foretrekke for den eller de andre, deriblant også Romer-kløveren, som går sin egen helt kunstige vei, som det her er liten grunn til å komme nærmere inn på.

agnar renolen

Hensikt:

Etter at Mesterpoenger (MP) har vært i bruk hos de fleste bridgenasjoner i kortere eller lengere tid, startet NBF MP-systemet i Norge fra 1. januar 1968.

Vi vet ikke hva som er nyttet som modell for det norske MP-system, men opplegget synes greit og oversiktlig. Innføring av MP

derfor mindre interesse for den store masse.

I september 1969 kom oversikt nr. 2 med det etter vår mening noe nedslående resultat at av ca. 13.000 organiserte medlemmer var det bare ca. 10 % som hadde ervervet seg titler av en eller annen grad. Hele 5 bridgekretser var ikke representert. 18 kretser hadde mindre enn 10 titelinnehavere.

ringer utenfor NBF's organer, for eksempel ved større bedriftsturneringer, skoleturneringer og lignende.

(Vi har forøvrig en rekke andre PR-forslag på lager dersom Norsk Bridge skulle ønske det).

Statistikk:

NBF's MP-oversikt nr. 2 gir grunnlag for en rekke interessante «statistiske refleksjoner». De noe over 1000 titelinnehavere fordelte seg på de forskjellige titler slik:

Kl. 1: Stormester	3	—	0,294 %
Kl. 2: Internasjonal mester	6	—	0,589 %
Kl. 3: Forbundsmester	16	—	1,569 %
Kl. 4: Seniorimester	66	—	6,470 %
Kl. 5: Mester	334	—	32,745 %
Kl. 6: Juniormester	595	—	58,333 %

Vi ser at konkurransemomentet ikke er særlig oppløftende i det over 90 % befinner seg i de to laveste klassene. Slik reglene for tildeling av MP er i dag er det heller ingen grunn til å tro at forholdet vil bedre seg med tiden, tvertimot.

Det er rimelig å forlange at kravene til de høyere grader skal øke sterkt, men med en jevn aksellerasjon. Vi viser nedenfor en teoretisk ønskelig prosentvis fordeling av mestertitlene hvor fordelingen på klassene (titlene) har en jevn aksellerasjon i 4de potens (N^4) sammenlignet med den virkelige fordeling i henhold til oversikt nr. 2 fra NBF:

Tittel	N^4 (%)	Virkelig fordeling (%)
Kl. 1: Stormester	0,077	0,294
Kl. 2: Intern. mester	1,155	0,589
Kl. 3: Forbundsmester	5,005	1,569
Kl. 4: Seniorimester	13,475	6,470
Kl. 5: Mester	28,413	32,745
Kl. 6: Juniormester	51,667	58,333

Vi ser her at i klasse 2 og 4 er det bare halvparten av det forventede antall titler, i klasse 3 bare en tredjedel, mens det i klasse 1 er nesten fire ganger så mange som forventet (som kan bety en meget høy relativ standard i toppskiktet eller en forfordeling av MP på dette plan). I de to laveste klassene er antallet foreløpig bare ubetydelig større enn man kunne forvente, men vi antar at i disse klassene vil forholdene forverre seg. Vi venter spent på neste landsoversikt som vil gi oss beskjed om denne antakelse er riktig. Begrunnelse for vår antakelse vil vi kanskje komme tilbake til ved en senere anledning.

G A J.

I FIRKANTTURNERINGEN I STAVANGER

møtes disse spillerne:

Fra Bergen: Breck—Sjo, Lien—Eikaas.

Fra Trondheim: Mørk—Mikaelsen, Knudsen—Mathiesen.

Fra Oslo: Nordby—Pedersen, Koppang—Larsen.

Fra Stavanger: Finnfold—Roth, Andreassen—Mathiesen, Høie—Strøm.

Forts. fra side 6

OM NORSK SLEMTEKNIKK I EM 1969

Vi er absolutt enig med at det bør meldes slem på Nord—Syd. Men Nord's 6 spar var absolutt nødvendig. 6 ruter er en gratis melding. Nord hadde ingen sjanser til å vinne kontrakten med hjerter ut.

Dette var jo ikke altfor oppløftende. Men ennå har vi sett svært lite til manglende teknikk, det er stort sett direkte miss, eller uhell. Tiltross for at Jensen—Varnås var svært misfornøyet meg egen innsats når det gjaldt de store spillene så vant vi kampen 5—3, etter solid spill i alle upresenterte spill.

Mesterpoeng - hensikt - mål midler - statistikk

bør ha en innlysende og forhåpentlig åpenbar hensikt, nemlig:

— å heve interessen for bridge ved å øke konkurranse-momentet på det individuelle plass på nasjonal basis.

Vi vil anse det som en feil dersom NBF som en bihensikt søker å nytte MP som for eksempel inntektskilde for å støtte andre bridgeaktiviteter.

Målsetting:

NBF's målsetting med hensyn til utnyttelsen av MP-momentet bør være:

— Å få flest mulig av de organiserte spillere interessert i å konkurrere om MP
— Å øke rekrutteringen med dette konkurransetilbud.

Denne målsetting bør gi forhåpninger om
— at de allerede organiserte spillere vil søke å bedre sine kvalifikasjoner,
— at klubben og enkeltpersonen utenfor NBF vil slutte seg til for å komme med i konkurransen om MP.

Midler:

Høsten 1968 kom oversikt nr. 1 fra NBF over titelinnehavere og poengstillinger. Denne oversikt viste i hovedsaken hvilke spillere som hadde ervervet seg titler på grunnlag av MP vunnet i tidligere bragder og hadde

Dette kan bare skyldes manglende deltakelse og her må nok NBF ta hele skylden. Vi håper det er arbeidet med utviklingen av EM som er årsaken og da unnskyldder vi gjerne. Men det synes klart at en større aktivitet må til skal hensikt og mål for MP oppnås.

Vi vil eksempelvis foreslå følgende midler iverksatt:

- Det utgis halvårige oversikter over titelinnehavere, ikke bare årlig som nå bestemt.
- De periodiske oversikter bør kunne gi en rangering av de enkelte kretser/klubber etter det prosentvise antall titelinnehavere.
- MP-systemet gis bredere plass i tidskriftet Norsk Bridge.
- Det bør foretas en nøyaktig analyse om reglene for tildeling av MP er adekvate for formålet.
- Det anbefales at det i styret i NBF, i alle bridgekretser og i alle klubber velges inn et medlem som har til spesiell oppgave å ta seg av PR-virksomheten.
- Det anbefales at bridgekretsene — etter søknad fra arrangøren — gis anledning til å tildele MP ved større bridgeturne-

Tanker om ting og andre ting

På siste bridgeuke på Gausdal traff jeg en blid redaktør som var villig til å gi meg spalteplass i Norsk Bridge.

Det jeg i første rekke har lyst til å ta fatt på er den praksis som er gjort til sedvane ved innkallelsen av tingrepresentanter fra det hele land en gang om året. Jeg har forstått at det er økonomiske grunner som er årsaken til at tinget faller sammen med årets Norgesmesterskap for lag og par. Ordningen er for så vidt grei nok. Flesteparten av landets beste spillere er jo da tilstede, og mange av dem møter jo også som representanter for sine distrikter, men — det er etter mitt skjønn en stor svakhet ved dette opplegget:

Mange av deltakerne har en anstrengende uke bak seg — en del har så vidt blitt ferdig med å spille, men ikke rukket å få de siste spillene ut av hodet. Mer eller mindre slitne, møter så representantene til det årlige tings åpning. Fra det øyeblikk møtet så offisielt er satt, merker man den nervøse stemning som råder. Det blir et kappløp med tiden for å få sakene unna. Dette må være riv ruskende galt! Når de fremste representanter for vårt ganske land møtes en gang i året så bør sakene tas mer alvorlig.

Det er etter min mening flere ting som kan forandres her uten at det nødvendigvis behøver å gå ut over økonomien. Det heter i Bridgeforbundets vedtekter at forslag må være innkommet minst fire uker før tinget holdes, de skal være skriftlig formet og motivert. Jeg går ut fra at denne tidsfristen er satt for at styret eller dertil egnede utvalg skal få tid på seg til å gjennomgå forslagene: hvilke konsekvenser det vil få hvis de skulle bli vedtatt osv. Altså: logisk virker det som en fornuftig ordning, men her er det igjen at jeg vil peke på den heller tilfeldige behandling sakene får. Rimelig saksbehandling burde være: når forslag innkommer, setter straks styret eller dertil

egnet utvalg seg i sving, finner ut fordeler og svakheter, kommenterer disse og sender dem ut til tingrepresentanter over hele landet, som så i sin tur får anledning til å drøfte dem med sine respektive styrer. Dermed har de skaffet seg muligheter til å kunne delta og gi uttrykk for sitt syn på en helt annen måte enn etter den nåværende ordning.

En annen ting er at man burde vel helst ikke spille i det hele tatt den dagen tinget holdes. Vanligvis er det bare 16 spill som avvikles, men allikevel — først spilling, så tinget og deretter festen — noenhver av oss kan bli utslitt av mindre.

Den svenske bridgepresidenten Nisse Jensen (som forøvrig virker som en fornuftig kar) fortalte meg at man der borte hadde bestemt at tinget neste gang skulle sitte sammen i to hele dager for å diskutere bridgens fremtid i Sverige. Apropos: typisk for den svenske grundighet er forresten at de nå sender egen lege med sine lag når de er ute på representasjon. Hvorfor ikke en sykepleierske også for resten?

E.M. POST FESTUM

Mesterskapet som ble avviklet i Oslo i juni/juli er jo nå kommet litt på avstand etter en hektisk og deilig sommer. Tiden kan vel da være inne til å oppsummere noen av de inntrykk en sitter igjen med. Først og fremst slo mesterskapet fast følgende: Vi har i Norge et bridgenivå som er fullt på høyde med verdenseliten. Vi har også en førsteklasses teknisk stab som kom fra sin oppgave med heder. At det var endelig ting som kunne ha vært gjort annerledes og mer gjennomtenkt, får man vel skrive på kontoen hvordan dette E.M. kom i stand. Jeg ser at Jannersten i det svenske bridge-magasinet takker Norge for den enkelhet som preget arrangementet. Vi har vist et godt eksempel, sier han, på hvordan det

UTTAKNINGSFORMER

Oslo Bridgekrets slo for en tid siden fast med brask og bram at den gikk inn for en ny giv når det gjaldt uttagning av representasjonslag. De skjønnsmessige uttagningene skulle være en saga blott, nå var det de eksakte resultatene som skulle legges til grunn. Det høres jo bra ut, kanskje dette er det Columbi-egg som hele verden har lelt etter siden det forsvant rundt omkring år 1492.

Det første resultatet foreligger. I årets fir-kantturnering, interkretskampen som den kalles østover, har Oslo tatt ut H. Nordby—T. Pedersen, K. Koppang—B. Larsen. Med T. Jensen—W. Varnås som reservepar.

Det er alltid en hel del menesker som benytter en hver anledning til å missforstå, så før vi trør i salaten vil vi på det mest bestemte understreke at vi mener at et par som H. Nordby—T. Pedersen absolutt er

kan gjøres. Ja ja men sa'n. Jeg håper dette ikke vil resultere i at svenskene kommer til å kutte ned på smørgåsbordet der borte neste år.

Vel, det er ikke tvil om at Norsk Bridgeforbund med de små midler de hadde til rådighet greide å hale i land et mesterskap som av svært mange på forhånd ble domt til å mislykkes.

Oslo bridge-entusiaster (vertskapet for de forskjellige land) gjorde sitt til at oppholdet sent vil glemmes av de deltakende lands representanter. For mange av dem som satte sin ære i å vise norsk gjestfrihet på det beste, ble det vel en både kostbar og anstrengende tid. De fortjener vel en takk for innsatsen som sikkert også kommer når styret i Norsk Bridgeforbund har fått samlet seg etter slaget.

Og så er det vel 20 år før neste Europamesterskap skal gå av stabelen igjen i Oslo. En vemodig tanke. Eller hva sier Myreng i Alta? Bør vi ta det før?

Sverre Frich
Formann i Oslo Bridgekrets

kvalifisert til representasjonsoppgaver — nødvendigvis behøver disse heller ikke bare være av innenriks art, men tilbake til matematikken. Det skal spilles lagkamper og noen av Jensen—Varnås prestasjoner i det siste er: nr. 2 i Europamesterskapet, kretsmeister i Oslo 1969, Østlandsmester, vinnere av interkretskampen 1968. For de som samler på fosiler kan vi nevne bronse i EM 66. Nordby—Pedersen er norgesmestretre for lag av året og de har en mengde glimrende plasseringer både sammen og med andre partnere, da fortrinnsvis i parturneringer.

Vi er ikke i tvil om at medlemmene i Oslo kretsstyre anstrenger seg for å ta ut mest mulig rettferdig, men etter vårt syn ser det ut til at fjellet har født en mus. Problemet er simpelthen bare flyttet. I stedet for å ta spillerne opp til en skjønnsmessig vurdering, har en gått over til å bedømme turneringenes kvalitet. Vi har hørt mange vondord om forbundets evner når det gjelder uttagning.

La gå med det at mangt kan gjøres bedre, men det ser ut for at det som har skjedd til nå bare har vært lettvent kritikk. Så lettvindt som spikersuppe — med lite suppe og mye spiker.

Bridgeklubber
kan også
annonsere i

NORSK BRIDGE

OBS! 1/2 PRIS

MESTERPOENG:

GLÅMDAL KRETS

Mester:

J. Koppang, Skotterud	35
R. Melby, Kongsvinger	27
S. Holt, Kongsvinger	21
H. Nerdrum, Kongsvinger	19
P. H. Eliassen, Kongsvinger	16
J. B. Aasness, Kongsvinger	16
S. Flaten, Kongsvinger	15
F. Johnsen, Kongsvinger	15
H. Skyrud, Roverud	15
G. Telle, Kirkenær	15

Juniormester:

H. Syversen, Roverud	11
O. Andresen, Kongsvinger	10
E. Høie, Kirkenær	10
M. Løvås, Åsnes	10
K. Olsen, Kongsvinger	10
A. Rølla, Åsnes	10
H. Sund, Kirkenær	10
O. Westfjeld, Kirkenær	10
T. Aasen, Åsnes	10
D. R. Hennie, Kongsvinger	8
G. Hofossether, Roverud	8
O. Naglestad, Åsnes	8
M. Stømner, Åsnes	8
K. Andersen, Kongsvinger	5
E. Grylling, Åsnes	5
E. Grylling, Åsnes	5
A. Hagen, Åsnes	5
H. Hordvik, Kirkenær	5
P. Monge, Kongsvinger	5
E. Sjøvik, Åsnes	5
S. Yttri, Kongsvinger	5
K. Idland, Kongsvinger	3
S. Moen, Roverud	3

OPPLAND KRETS

Seniormester:

O. Magnussen, Lillehammer	75
---------------------------	----

Mester:

R. Moe, Lillehammer	45
---------------------	----

B. Skogvang, Lillehammer	30
O. C. Johansen, Gjøvik	25
V. Bredesen, Gjøvi k	20
R. Johansen, Gjøvik	15
T. Solheim, Gjøvik	15

Juniormester:

E. Moen, Gjøvik	10
-----------------	----

SØR-GUDBRANDSDAL KRETS

Juniormester:

I. Olstad, N. Ål	5
------------------	---

NORD-GUDBRANDSDAL KRETS

Seniormester:

O. Tøndal, Otta	58
-----------------	----

Mester:

J. Glosli, Otta	49
A. Åsbakk, Otta	26
I. Bjørnsgård, Vinstra	25
A. Brynhildsvoll, Otta	25
G. Nilsen, Dombås	21
P. Brenden, Vinstra	20
A. Resløyken, Dombås	17
A. Myren, Vinstra	15

Juniormester:

S. Aalbu, Dombås	4
A. M. Berge, Dombås	3
P. Berge, Dombås	3

SØR-ØSTERDAL KRETS

Ingen registrerte mestere.

NORD-ØSTERDAL KRETS

Mester:

R. Køste, B.O.M.	21
G. Brøten, Øvre Rendal	20
M. Brøten, Øvre Rendal	20
O. A. Losgård, Tynset	17

Juniormester:

E. Losgård, Tynset	12
--------------------	----

M. Finstad, Øvre Rendal	6
T. Helstad, Øvre Rendal	6
R. Bäckstrom, Follidal	4

VALDRES KRETS

Mester:

H. Hole, Røn	18
I. Hole, Røn	18
O. Paulsrud, Røn	16
O. Røine, Røn	16

Juniormester:

I. Bang, Valdres	10
O. Beitohaugen, Leira	10
A. Lillebrænd, Leira	10
J. Roald, Valdres	10

HALLINGDAL KRETS

Mester:

F. Jerwell, Nesbyen	30
---------------------	----

RINGERIKE OG HADELAND KRETS

Mester:

S. Knarud, Gran	25
-----------------	----

Juniormester:

B. Sløtte, Lunner	10
L. Bergendahl, Lunner	5
A. Kirkeby, Lunner	5
L. L. Krogseth, Lunner	5
E. Motzfeldt, Lunner	5

MODUM OG OMEGN KRETS

Ingen registrerte mestere.

BUSKERUD KRETS

Seniormester:

N. Andersen, Vito	65
E. Karlsen, Vito	60

Mester:

F. Bergstrøm, Drammen Arb.for.	30
K. Husøy, Drammen Arb.for.	27
G. Røine, Drammen Arb.for.	20
K. Sterkeby, Vito	20
J. Torgersen, Drammen Arb.for.	20

B. Bråthen, Sølvknekt	19
K. Dahlby, Vito	16
G. Henriksen, Drammen Arb.for.	15
R. Jahre, Vito	15
A. Magnussen, Drammen Arb.for.	15
K. Schone, Drammen Arb.for.	15
F. A. Trugard, Vito	15

Juniormester:

O. Jensen, Drammen Arb.for.	10
E. Kristoffersen, Vito	10
B. Bjørndalen, Sølvknekt	7
O. Hansen, Drammen Arb.for.	5
Aa. K. Nilsen, Konnerud	5
K. Ohrberg, Drammen Arb.for.	5
E. Skaug Hansen, Konnerud	5
P. Hafskjold, Vito	4
R. Lie, Kongsberg	4
Y. Andersen, Vito	3
K. Helgesen, Vito	3
Å. Larsen, Vito	3
O. Lillebuen, Kongsberg	3
O. Lower, Sølvknekt	3
S. Storfossen, Kongsberg	3
R. Syversen, Sølvknekt	3
R. Sørum, Drammen Arb.for.	3
Å. Wiborg Eriksen,	3

Forts. neste nr.

Har Dere spilt «Facit-bridge»?

Har dere spilt «Facit-bridge.» Det er virkelig en fornøyelse. Vi har praktisert dette både som «proffer» og som undervisningsleder ved bridgekurs for viderekomne. Alle er svært begeistret for nyheten — spesielt har det vært til stor glede for privatspillerne. De er plutselig med i åpne konkurranser — og de setter pris på det. Det å spille i en skandinavisk topp-turnering hjemme for en så billig penge er facinerende for noen hver.